

הכנסת אינה "מקום עבודה"!

אורי אבנרי: אתה יכול לקרוא לזה עבודה קבלנית, בפירוש.

יש משהו צורם

נתנו לאדם תפקיד מסוים, ויש לשלם עבור מילוי התפקיד. הוא לא עובד-מדינה.

התעוררה השאלה של יושב-ראש הוועד דות. עובדה היא שיושב-ראש הוועדות עובדים יותר מאשר רוב חברי-הכנסת ה-אחרים. חברי-הכנסת קרגמן, שאינו נימנה עם ידיו האישיים, אין ספק שהוא עובד יותר מאשר כמעט כל שאר חברי-הכנסת. אני רוצה שיקבל תשלום יותר גבוה. איני רוצה שיקבל תשלום עבור תפקידו כיושב-ראש הוועדה. זוהי הצעה פסולה לחלוטין, לשלם ליושב-ראש הוועדה מפני שהוא יושב-ראש הוועדה. אם נקבל את הרעיון של תשלום עבור כמות העבודה, עבור יחידת עבודה, ממילא יפתר גם בעייה זו.

יש משהו צורם בכך, שחברי-כנסת, שרואים אותם אפס פעמים בחודש, מקבלים את אותו השכר כמו חברי-הכנסת קרגמן, הנמצא כאן כל יום מבוקר עד ערב. ה"דבר פגום.

הצעתי את הצעתי עוד בימי הראשונים בכנסת הקודמת, בצורה שהרגיזה או חברי-כנסת רבים. היום אני מנסח זאת בצורה שאיננה מרגיזה כל כך.

אני רוצה להציע עקרון של תש"לום עבור עבודה, תשלום שלא ייקרא משכורת ולא אש"ל, כי אם תשלום לחברי-כנסת עבור מילוי התפקיד שהוטל עליהם על-ידי ה"ציבור.

זה יכול להיות בעתיד — אם תתקבל הצ"עת השר אלון — אולי חמש שנים. ה"ציבור משיל על חברי-הכנסת תפקיד מסוים לתקופה מסוימת, והנבחר זכאי לקבל תש"לום עבור מאמציו בתקופה זו. אם לא יהיה תשלום הוגן, לא יוכלו אנשים חסרי-אמצעים להיבחר לכנסת.

התשלום המשתלם היום לחברי-הכנסת מתחלק לשני סוגים: (א) המשכורת, ה"דור מה לכל משכורת אחרת של עובדי-מדינה; (ב) מה שקרוי לדעתי בצורה לא נכונה, אש"ל. הייתי מציע לבטל את המושג הזה, כי הוא מרגיז בצדק את אזרחי-המדינה. אם אין לאזרח אחר אש"ל בגובה כזה, משהו ממס'ה-הכנסת, הוא לא צריך להיות כזה גם לחברי-הכנסת.

אבל מה שמשלם פה, זה לא אש"ל. צריך לנתק זאת מן המושג אש"ל.

משלמים לחברי-הכנסת עבור ימים של עבודה. הייתי מציע לי בטל בכלל את המשכורת הקב"ועה של חברי-הכנסת, ולשלם להם רק תשלום עבור ימים או סוגים של עבודה.

ישראל ישעיהו-שרעבי: אולי לפי נאומים

אורי אבנרי: אני רוצה לקבל את השכר הגבוה ביותר בכנסת לכן אני מציע לשלם לא לפי נאומים, ולא לפי קריאות-ביניים.

יגאל הורוביץ: גם עבודה בוועדות?

אורי אבנרי: עבור הכל! **יהונתן יפרה:** זאת אומרת, עבודה קבלנית.

רק לעיתים רחוקות דנה הכנסת בנו"ע על משכורת חכמה. השבוע, בעיקבות הצעת-חוק שנועדה למסור את קביעת תוספת-ההוותק ותוספת-המשפחה של חברי-הכנסת לוועדה טגורה, ניתנה לנו ההזדמנות לקבוע כמה עקרונות בעניין זה. סיעתנו הצביעה נגד הצעת-החוק, ותוך כך הביע אורי אבנרי תפיסה עקרונית לגבי נועוד חברי-הכנסת:

הצעת-החוק שלפנינו, הקובעת שהדברים ייקבעו בוועדה.

כדי להסיר כל ספק מלכתחילה, אני רוצה לומר שני דברים:

(א) אני בעד תשלום גבוה לי-חברי-הכנסת;

(ב) אני סבור שהתשלום הקי"ב לחברי-הכנסת הוא נמוך.

יש לפני קטע על שכר חברי פרלמנטים בעולם. העובדות הן מלפני שנתיים. חבר-הסניאט האמריקני קיבל 12 אלף לירות יש"ר ראליות בחודש; חבר הפרלמנט הבריטי קיבל 2,300 ל"י לחודש; חבר הפרלמנט ה"איטלקי כ-5,000 ל"י לחודש. ברור שהשכר המשתלם לחברי-הכנסת בישראל הוא מן ה"נמוכים ביותר בעולם כולו.

עבודה בקבלנות

אם כן, על מה אני מערער? אני מערער על תפיסה יסודית. חברי-כנסת קרגמן כתב מאמר, בו אמר שהכנסת היא "מקום עבודה".

זאת אני שולל. בעיני הכנסת אינה מקום-עבודה. הכנסת היא תפקיד ציבורי.

נדמה כאילו זה ויכוח על מילים, אבל נובעת מזה גישה מסוימת לגבי התשלום. אם הכנסת היא מקום-עבודה, כי אז נכון מה שאמר חברי-הכנסת בדר, שאנחנו עובדי-מדינה, ומגיע לנו התשלום כמו לעובדי-מדינה. אבל אני שולל את כל המיבנה הזה לגבי שכר חברי-הכנסת.

איננו "עובדי-מדינה"! בפירוש לא! אנחנו אנשים שציבורי-המדינה ריב הטיל עליהם תפקיד מסוים לזמן מסוים.

זה יכול להיות ארבע שנים, זה יכול להיות בכנסת הנוכחית פחות משנתיים,*

* היה זה רמז לאפשרות של עריית בחירות חדשות השנה, בגלל החלטתה על נסיגה.

אורי אבנרי: אני רוצה לומר כמה מילים לא כדי להטיף מוסר, כפי שלפעמים מאשימים אותי כאן, אלא כדי לפתח דרך מחשבה מסוימת, שאולי, לאחר מחשבה

משכורת לכסאות ריקים?

שנייה, תתקבל גם על דעתם של חברי-כנסת אחרים.

הדיון צריך להיות גלוי!

אני חושב שיש לקדם בכרחה את הדיון הגלוי במליאה, כי אני חושב שהדברים האלה חייבים להתברר לעיני הציבור.

אם נכון שהכנסת צריכה לקבוע לעצמה את המשכורת, כי אז יש לדרוש שהכנסת תנהל את הדיון בכך בגלוי, לעיני כל, בלי צנז"ע, ותוך בירור הדברים.

רק בגלל סיבה זו בלבד אפשר לשלול את

ה"יבוטל הגיור בווינה?"

אמרת, בין השאר, כי ידוע לי ממקור מהיחן שהרבנים שיצאו לווינה אמרו אומר לפסול את הגיורים האלה. על כך מצא ל"נכון חברי-הכנסת יצחק רפאל לומר: "אתה יודע שזה שקר".

היום התפרסם בעיתון ידיעות אחרונות דו"ח על ישיבת הרבנות הראשית בירוש"ל, ובו נאמר בפירוש ששני הרבנים, שחזרו מוינה, אכן פסלו את הגיור שם. אני רואה בקריאות-הגנאי של חברי-הכנסת סת רפאל פגיעה והכשלה, שכל מטרתן ל"הסיח את הדעת מן הבעייה הממשית ה"עומדת בפנינו, ואני מוצא לנכון לשוב ול"הזהיר את הממשלה ואת המפד"ל לכל ייכנו לחוגים קנאים, ויעשו על-ידי כך פלסטר את חוקי-השבוע.

מכל מקום, ההגינות המינימלית מחייבת את חברי-הכנסת רפאל להתנצל על השמ"צותיו.

שלוש כהן חזר השבוע אל פרשת גי"ור-ויינה, במסיגרת הודעה אישית שמסר מעל הדוכן:

שלוש כהן: בדיון על משרד הקלי"טה, בשבוע שעבר, הזהרתי מפני האפשר"רות כי ועדת הרבנים, שנשלחה לווינה, ע"י מדת לפסול את הגיורים שנעשו שם. חברי-הכנסת יצחק רפאל מצא לנכון לק"רוא לעומת: "אתה סתם מדבר דברי-הבל ושטות והסתה... סתם דברי-השמצה ז"ר לים... זו הסתה שפלה..." ודברים אחר"רים ברוח זו.

כאשר הביאה הממשלה את התיקון ל"חוקי-השבוע, נקבע בפירוש כי כל גיור ה"מבוצע בחוקי-ארץ וזכר בישראל לצורך חוק זה. מכאן שהתנגדותי לפסילת הגיור, שנעשה בווינה, אינה מטעמים דתיים, כי אם מפני שיש בה הפרת ההבטחה הכל"לה בחוקי-השבוע.

יחדלו לתרום כסף, וממשלת ארצות-הב"רית לא תעניק מענקים כה גדולים. לכל המסע הזה אני הייתי משיב במשפט אחד: שום קשיים, שום לבטים משקיים, שוב פיקפוקים כלכליים, אינם שקולים כנגד חייבים של 100, של 10, של חייל אחד.

שום תמונה כלכלית אינה יכולה להיות כה שחורה וכה קודרת כמו תמונת צעיר אחד במפגרת שחורה.

על כן, אין לראות בשלום סכנה, כי אם שורה של אתגרים אדירים לאדם ולמשק הישראליים — אתגרים שיש להכין להם כבר היום את המענה. כי בבוא השלום יפתחו שערי העלייה מברית-המועצות, ו"יגבר הדחף של יהודי ארצות-הברית לעלות. היום אנו עומדים במליון השלישי; ב"בו השלום נקלוט את המליון הרביעי.

טלאי על גבי טלאי

אין טעם להתייחס לפרט זה או אחר, לה"ציע תיקון זה או אחר. יש לשנות את השיטה כולה; להקים מיבנה חדש במקום הבניין הגרוטסקי הקיים כעת. אולי מיבנה שיבטיח כי במקום שיטת המיסוי הנוכחית — שהיא שיטה גם של העלמת הכנסות, גם גניבה מן המס, וגם פגיעה בתמריץ לייצר — תבוא שיטת מיסוי שתקבע נור"מה בסיסית של רמת-חיים מינימלית.

מי שמשתכר כדי הנורמה, לא ישלם מס, ומו שמשתכר מתחת לנורמה, יקבל השלמה להכנסתו.

כלים לשלום

לאחר מכן עבר שלום כהן לדון על הבעיות הכלכליות הכרוכות במעבר מ"מלחמה לשלום. בין השאר אמר:

ש"לום כהן: ... לשלום הזה עלינו להיכון. לשלום הזה על משרד-האוצר ל"חשל את הכלים המשקיים והתקציביים. נשמעו פה ושם קריאות-אהרה, כמעט בהלה: השלום בשער! הן ודאי ילכו ויג"ברו, כאילו זו סכנה. כבר נכתבו מאמ"רים המסבירים כמה קשה יהיה המעבר מ"משק מלחמה למשק שלום. יהיו מובטלים, התוצרת שלנו לא תחזור לשוק חוץ, יצ"טרך להוריד את רמת-המחיה, יהודי העולם

בוויכוח על משרד-האוצר פתח שלום כהן בביקורת על שיטת-המיסים הנה"רה גה בארץ, והשמיע את הביקורת שה"גבשה אצל כלכלני תנועתנו:

ש"לום כהן: צורת הגשת התקציב ה"נוכחית לכנסת, ותוכנו, מהתים גם עלבין וגם זילזול בכנסת. אנו מתבקשים לאשר לממשלה שימוש ב"למעלה מ-60% של ההכנסה הלאומית, בלי שהוגשו לנו מיספר נתוני-סוד, המקובלים בכל חברה מיסחרית רגילה; בלי שהוגשו לנו סיכומי השנה הקודמת, וכשכעפי הכ"גסה גדולים, כמו מילוח מבלבלים ומס"חיים בכונה; כשהבטחות-סרק על הקפאת המיסים מכסות בקושי את הכונה הבר"ר רה בתקציב לנגוס יותר ויותר מהכנסתו של האזרח.

התקציב המוצע הוא המשך הגיוני של שיטת הטלאי-על-גבי-טלאי, הנהוגה באוצר מאז קיימת מדינת ישראל. שיטה זו הביאה אותנו למצב, בו גובה המיסים הוא אחד הגורמים העיקריים ליוקר הייצור והשירותים, ומדי שנה נדרשים אנו להעלות עוד יותר את המיסים, כדי לעמוד ביוקר שנגרם על-ידי עצם המיסים שאנו נדרשים להטילם (מעניקים, למשל, סובסידיות לבשר המיובא כדי לכסות, בין השאר, את המכס הגבוה שהאוצר מטיל על הבשר הזה). השיטה כולה, המלאה אבסורדים, פסולה.